

Buenos Aires, 23. novembra 2000

Gospod Borut Pahor

predsednik Državnega zbora Republike Slovenije

Spoštovani gospod predsednik!

S presenečenjem smo prejeli vest, da DZ v sedanji sestavi ukinja Komisijo za odnose s Slovenci v zamejstvu in po svetu. Prepričani smo, da je ta korak ponesrečen in popolnoma neutemeljen in da hudo prizadene tisti del slovenskega narodnega telesa, ki živi v diaspori.

Kot druge napredne države v Evropi se mora tudi Republika Slovenija zavedati, da je emigracija važen del telesa vsakega naroda, ki v primeru Slovenije predstavlja kar 20 odstotkov celotnega slovenskega prebivalstva. Opozorjamo, da bi morali tako izvršilna kot zakonodajna oblast Republike Slovenije spremeniti dosedanje gledanje na emigracijo. Ta ne bi smela biti nadležno breme, marveč kapital, ki lahko postane eden stebrov narodne politike. Ukinitev zadevne parlamentarne komisije pomeni velik korak nazaj v razvoju napredka in poti do boljše prihodnosti.

Zato v imenu Argentinske konference Svetovnega slovenskega kongresa in v zastopstvu Medorganizacijskega sveta ustanov slovenske skupnosti v Argentini, kateremu predseduje društvo Zedinjena Slovenija, nasprotujemo tej odločitvi in zahtevamo, naj se omenjena komisija imenuje tudi v sedanji zasedbi Državnega zbora in nadaljuje delo, ki je bilo začeto, a ne dovršeno, v prid slovenskemu človeku na vseh koncih sveta.

Lepo Vas pozdravljamo.

Tone Mizerit l.r. predsednik
Prof. Neda Vesel Dolenc l.r. tajnica

Luka Koper sedaj tudi v Trstu

V torek, 21. novembra je družba Luka Koper s strani Pristaniške uprave Trst dobila mandat za najem kontajnerskega terminala (pomol VII) v Trstu za dobo 30 let. Predsednik tržaške pristaniške oblasti Maurizio Maresca je o sprejetju sklepa o podelitvi koncesije Luki Koper oziroma tržaško-koprski navezi - v njej imata glavno besedo koprsko podjetje in tržaški špediter Parisi - dejal, da so se tako odločili, "zaradi dokazane operativne zmožnosti koprškega terminalista".

Odločitev petindvajset članskega pristaniškega odbora, sestavljenega iz predstavnikov krajevnih oblasti, gospodarstvenikov, sindikalistov in javnih ustanov, je zgodovinska. Ne zato, ker je bila sprejeta, ampak zato, ker je bila namesto pričakovano večino sprejeta soglasno.

Dejstvo je, da so v vplivnih krogih na Tržaškem in v Furlaniji Julijski Krajini nasprotovali oddaji koncesije tujcem, še posebno pa je bilo nasprotovanje glasno, ko so tuji bili Slovenci, bližnji sosedje. Toda ti so se s svojo poslovnostjo prebili v sam kakovostni vrh med ponudniki storitev v severnojadranskih lukah in bili septembra, ko se je prvič iztekel rok za oddajo ponudb za koncesijo, edini, ki so se prijavili na razpis. Poleg njih so interes pokazali še ameriški Seattle, britanski Liverpool, španska Valencia in nemški Rostock. Sami tuji, torej. Pa so potem podaljšali rok za prijavo, in ko je že kazalo, da bodo Koprčani s tržaškimi poslovnimi partnerji spet edini kandidati, se je prijavil še Rostock. A se je vseskozi govorilo, da bo Koprčanom uspelo, in to se je tudi zgodilo.

Koper bo sedaj skupaj s Trstom in drugimi terminali del regionalnega sistema Severno-Jadranskih pristanišč, ki konkurira Severno-Evropskemu.

To je prvi velik gospodarski korak in lahko pomeni začetek drugega gospodarskega, pa tudi političnega sodelovanja na obeh straneh meje. In ko je nekdo v šali dejal, da je „Trst končno naš“, mu je drugi odvrnil: „Z našo pomočjo je svetovni.“

(Po vojski, ko so v Jugoslaviji zahtevali Trst, jim ga zavezniki kot komunistom niso hoteli dati, pa so po vsej državi uprizorili „spontane“ protestne povorke, kjer je bil najbolj običajen klic „TRST JE NAŠ!“)

Igor Zajec generalni direktor Slovenskih železnic, je direktorju Luke Koper Korlehu takoj čestital. „Hvala Bogu, da je Luka Koper prišla do točke, kjer se bo lahko vključila v mednarodne prometne tokove in pridobila vse potrebne evropske certifikate, ki jih doslej ni mogla dobiti. Luški tovor se bo sedaj verjetno delil - generalni tovari naj bi ostali v Kopru, zabojniki pa v Trstu - kar je za Slovenske železnice samo dobro“.

KRISTJANOVA NAVZOČNOST V DRUŽBI

Na shodu krščanskih javnih delavcev v Mengšu, ki je v organizaciji Komisije za pravičnost in mir potekalo v okviru jubileja svetega leta 2000, sta o kristjanovi politični navzočnosti in odgovornosti v družbi spregovorila mariborski pomožni škof Anton Stres in teolog Andrej Poznič. Oba sta poudarila pomembnost in nujnost kristjanovega delovanja v družbi. Poznič pa je poudaril, da bi se kristjani v družbi morali zavzemati za pluralnost šolstva. Po shodu je mašo v župnijski cerkvi v Mengšu vodil ljubljanski nadškof in slovenski metropolit Franc Rode

Lista ministrskih kandidatov v Državni zbor

Mandatar za sestavo nove vlade Janez Drnovšek je 23. novembra vložil v državni zbor prvi del kandidatov za ministre v novi vladi. Predlagal je imenovanje trinajst ministrov, in sicer na podlagi starega, a nekaj dni še veljavnega zakona o vladi. Takoj po uveljavitvi novele zakona o vladi bo predlog ustrezno dopolnil oziroma spremenil.

Nepričakovano zamudo je povzročila izbrana kandidatka za ministrico za kulturo Andreja Rihter, direktorica celjskega muzeja novejših zgodovine, ker je ponudbo zavrnila. Liberalni demokraciji in Združeni listi (slednji po koalicijski pogodbi pripada izbira kandidata za ministra za kulturo) do večernih ur ni uspelo najti primerne kandidatke, zato se je Drnovšek odločil, da bo predlagal za ministrico Jano Kolar. Vodstvo ZLSD je sporočilo, da predlaganje Kolarjeve kot neodvisne kandidatke razumejo kot kršitev koalicijske pogodbe. Drnovšek se je po pogovoru z Jano Kolar in sporazumno z njo odločil, da umakne njeno imenovanje in je za novo ministrico za kulturo predlagal Andrejo Rihter, voditeljico Muzeja novejših zgodovine v Celju in kandidatko ZLSD, ki je to pot ministrstvo sprejela.

Državni zbor bo predvidoma v četrtek na izredni seji odločal o imenovanju ministrov nove vlade, do tedaj pa se bodo ministrski kandidati predstavili pred pristojnimi delovnimi telesi DZ.

Predlagani ministri so:

Znanost - Rado Bohinc Diplomiral in doktoriral je na pravni fakulteti Univerze v Ljubljani, kjer je univerzitetni profesor. Od leta 1993 do leta 1996 je bil minister za znanost in tehnologijo. Leta 1949 rojeni kandidat je tudi predavatelj na tujih univerzah.

Zunanji minister - Dimitrij Rupel Poslanec na listi LDS. Leta 1976 je doktoriral iz sociologije na bostonski univerzi Brandeis. Bil je zunanji minister v Peterletovi, nato še v prvi Drnovškovi vladi. Pozneje župan (1994 -1997), veleposlanik v Washingtonu, leta 2000 pa ponovno zunanji minister v vladi Janeza Drnovškega. Rodil se je leta 1946.

Finance - Tone Rop Je podpredsednik LDS. Leta 1960 rojeni Rop je magistriral na temo Javni izdatki in gospodarska rast. Po magistraturi se je zaposlil na vladi in sodeloval pri pripravi stanovanjske reforme. Leta 1996 je bil imenovan je bil za ministra za delo, družino in socialne zadeve. To funkcijo je opravljal vse do junija 2000.

Kmetijstvo - Franc But SLS Leta 1962 rojeni agronom Franc But je leta 1997 magistriral iz ekonomskih znanosti. Leta 1993 je postal direktor Zadružne zveze Slovenije. Maja 1997 je postal državni sekretar na ministrstvu za kmetijstvo.

Pravosodje - Ivo Bizjak Leta 1962 rojeni Bizjak je 1982 je diplomiral iz matematike na univerzi v Ljubljani. Politično delovanje je začel leta 1989 v tedaj ustano-

vljeni SKD. Na prvih demokratičnih volitvah je bil predsednik zbora občin skupščine Republike Slovenije. V letih 1993 in 1994 je bil minister za notranje zadeve. Septembra 1994 je bil izvoljen za prvega varuha človekovih pravic v Sloveniji.

Zdravstvo - Dušan Keber, rojen 1947, je doktor medicinskih znanosti, od leta 1990 redni profesor interne medicine na medicinski fakulteti v Ljubljani in strokovni direktor kliničnega centra od leta 1996. Je avtor ali soavtor več kot 400 bibliografskih enot, od tega 35 člankov v najuglednejših tujih strokovnih revijah.

Šolstvo - Lucija Čok Je poslanka LDS doktorica pedagoških znanosti, docentka za didaktiko italijanskega jezika na pedagoški in filozofski fakulteti univerze v Ljubljani. Je avtorica elaborata o ustanovitvi fakultete za humanistične študije v Kopru.

Gospodarstvo - Tea Petrin Do junija 2000, v zadnji Drnovškovi vladi, je bila ministrica za gospodarske dejavnosti. Je redna profesorica na ekonomski fakulteti v Ljubljani. Petrinova je diplomirala na ekonomski fakulteti v Ljubljani, magistrirala pa na Louisiana State University v ZDA.

Delo - Vlado Dimovski Leta 1960 rojeni Dimovski je diplomiral na ekonomski fakulteti v Ljubljani, kjer je naredil tudi magistriraj. Na ministrstvu za gospodarske dejavnosti je bil od leta 1995 do 1997 državni sekretar za industrijo.

Okolje in prostor - Janez Kopač Je poslanec LDS, diplomiral in magistriral je na ekonomski fakulteti v Ljubljani. Član predsedstva ZSMS. Leta 1990 je bil imenovan za poslanca in bil od tedaj vse tri mandate predsednik odbora za javne finance in monetarno politiko, krajši čas pa tudi minister za finance v prvi Drnovškovi vladi.

Obramba - Anton Grizold rojeni 1956 leta in doktor obramboslovnih znanosti. Od leta 1992 dalje predstojnik obramboslovnega raziskovalnega centra. Od leta 1999 je tudi predsednik strateškega sveta ministrstva za obrambo.

Promet - Jakob Presečnik Leta 1948 rojeni Presečnik je leta 1974 diplomiral na gradbenem oddelku fakultete za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo. V mandatu od 1994 do 1998 pa je bil župan Mozirja. Leta 1996 je bil izvoljen za poslanca državnega zbora in je predsedoval tudi odboru za infrastrukturo in okolje.

Brez listnice in evropske zadeve - Igor Bavčar Je poslanec LDS. Za diplomu prejel nagrado Prešernovega sklada. Leta 1988 je ustanovil in vodil odbor za varstvo človekovih pravic. V prvi svobodno izbrani vladi je bil minister za notranje zadeve, od leta 1997 do 2000 pa je opravljal dolžnosti ministra za evropske zadeve. Rodil se je leta 1955.

STRAN 3:

Skupni mladinski dan

Naša skupnost živi

V sredo, 8. novembra je imela Zveza slovenskih mater in žena 34. občni zbor. Za dobo dveh let je dosedanji odbor ostal isti, novi članici pa sta Polona Makek ter Marija Slabe. V nadzornem odboru so Pavla Kremžar, prof. Metka Mizerit, Anica Zakrajšek in lic. Helena Oblak.

V četrtek, 9. novembra je bila seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, katero je vodil predsednik dipl. novinar Tone Mizerit.

V petek, 10. novembra je bila predstavitelj knjige dr. Marka Kremžarja „Med smrtjo in življenjem“. Uvodne besede je imel Stane Snoj, knjigo pa je predstavil arh. Jure Vombegar. Prireditelj, ki je bila v Slovenski hiši, je bila pod okriljem revije „Duhovno življenje“.

V soboto, 11. novembra je imel študent zadnjega letnika filozofije Martin Sušnik v Slovenski hiši predavanje „Odpreti oči - sedanja družba in etični poklic“. Prireditelj je bila v sklopu kulturnih večerov, ki jih organizira Slovenska kulturna akcija.

Isto soboto je bil v Slovenski hiši občni zbor „Počitniškega doma dr. Rudolfa Hanželiča“.

V nedeljo, 12. novembra, je bilo izseljensko praznovanje jubileja v Lujanu pod geslom „Skupaj z Marijo - eno božje ljudstvo“. Po procesiji in somaševanju so bili folklorni nastopi raznih izseljenskih skupnosti.

Od 10. do 12. novembra so bile v domu „Nazaret“ duhovne vaje za fante. Vodil jih je Janez Cerar CM.

V četrtek, 16. novembra je bil redni

sestane Sanmartinske zveze ženamat, katerega je vodila Ančka Podražaj.

V soboto, 18. novembra je bil v Slovenski hiši zaključek pouka srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka. Po razdelitvi spričeval je bila zahvalna maša, sklepna prireditev pa je sledila v dvorani škofa dr. Gregorija Rožmana.

V nedeljo, 19. novembra so bile v Slovenski hiši enodnevnne duhovne vaje za zakonce. Pričele so se zjutraj ob 8,15 uri in se končale z mašo ob 18. uri.

V soboto, 25. novembra je bila v Našem domu v San Justu vsakoletna večerja z nagradnim žrebanjem.

Isti dan je otroški zbor Zedinjene Slovenije, ki ga vodi Marta Selan, potoval v mesto Rosario. Tam je naslednji dan nastopil v slovenskem domu Triglav, ki povezuje tamošnje Slovence in njih potomce.

V nedeljo, 26. novembra, je bilo v Slovenski hiši praznovanje Kristusa Kralja. Ob 16. uri je bila koncelebrirana maša z nagovorom delegata msgr. Jureta Rodeata. Med mašo je pel pevski zbor iz San Martina pod vodstvom Lučke Kastelic. Sledil je govor Pavle Kremžar, nato pa je bil koncert pevskega zbora Gallus pod vodstvom Anke Savelli Gaser.

Isti dan dopoldne je bila v cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi srebrna maša misijonarja Petra Opeke CM; k udeležbi so vabili skupnost lazaristov ter sorodniki slavljenca.

Tisk. ref. Zedinjene Slovenije.

MARKO KREMŽAR

Nezmotljiva večina?

Znamenje časa: „Ljudstvo je že izreklo svojo obsodbo“, je oznanil predsednik senata po televiziji, ko tožilec še ni vedel, koga naj obtoži, in sodnik ne, koga naj bi sodil.

„Večina je sklenila, potemtakem bo že prav...“ Tak ali podoben stavek neredko slišimo iz demokratičnih ust državljanov, ki misli, da se je s tem poklonil demokraciji in skritemu geniju človeštva. Mar ni ljudska večina, po mnenju modernih medijskih preprokov, vzvišena sila, ki naj ne odloča le, kdo naj družbo vodi in kam, ampak tudi nezmotljivo presoja, kaj je prav in kaj ne? Ali ni mnenje večine, izraženo v časnikarskih anketah, tudi zadnji in brezprizivni sodnik, ki nagonsko čuti, kdo je kriv in kdo nedolžen? Sredi te vsemogočne, vsevedne, a nevidne večine živimo kristjani, na vseh kontinentih, kot nerazumljena in večkrat zagrenjena manjšina.

CENA POKONČNOSTI

Vsi smo demokrati. Nekateri so to, ker verjamejo v magično moč večine, nekateri, ker jim koristi, nekateri ker vemo, da je ta oblika družbenega sožitja od vseh poznanih sistemov najmanj krivična in najmanj nasilna, torej - najbolj primerna. To seveda ne pomeni, da se večina ne bi kdaj zmotila in da sodobna demokratična družba ne bi včasih izvajala nad posamezniki pa tudi nad kako skupino, bolj ali manj prikrita nasilja. Seveda je treba na laž in na zmoto opozarjati, krivico in nasilje pa odklanjati v vseh primerih. Demokrati in kristjani to dobro vemo. Vendar je pri tem marsikak demokrat v zadregi. Kako naj bi kritiziral mnenja in obsojal sklepe, ki jih je večina demokratično sprejela in javno mnenje potrdilo? Če bi storil kaj takega, bi padla nanj

obsodba večine, kar je v demokraciji huda kazen.

Demokrat se dilemi lahko izogne s tem, da previdno molči. Kristjan pa ve, da v takih primerih ne sme molčati, ker je molk lahko potuha in zavajanje. Če je zvest svoji veri in vesti, če je v njem živo seme kreposti, ki ji rečemo srčnost ali pogum, bo ob zmoti in krivici glasno spregovoril. S tem si bo seveda nakopal večkrat iracionalno jezo tistih, ki pravijo, da predstavljajo večino. Ti ga v današnjih, razsvetljenih časih sicer ne bodo pogнали v cirkus med leve, utegnejo ga pa temeljito raztrgati po tisku, televiziji, radiu in če treba še s pomočjo cestnih manifestacij. Lahko pa se tudi zgodi, da na zahtevo javnega mnenja družba takega nepridiprava diskriminira. To pa je, kot znano, eden od modernih izrazov sovraštva, dovoljen le lastnikom medijev in tistim, ki jim sledi.

Na tak način more kristjan, v tem civiliziranem veku, postati mučenec, pa četudi mu ne prelijejo krvi, ampak mu le zvišajo krvni tlak in sladkor v krvi ali povzročijo rano na želodcu. Vendar ni redko, da storijo takega človeka za mučenca, poleg nepoznanih članov vsemogočne večine, tudi poznani, dobri ljudje iz lastne krščanske manjšine. Časi, ko so bili kristjani na svoje mučence ponosni, so ostali za nami.

Danes se verniki več ali manj spoštljivo spominjamo mrtvih mučencev, nad živimi pa je manj navdušenja. Ljudje, ki skušajo živeti dosledno po krščanskih načelih tudi v javnosti, spravljajo mnoge kristjane in tudi kakega predstavnika Cerkve v zadrego. Mar niso taki verniki za današnje čase malo prenapeti, preveč zagnani in radikalni, če niso celo fundamentalisti? Ali ne vsiljujejo trmasto drugim svoje resnice, namesto da bi se neprizadeto omejili na

Nad. na 6. str.

Iz življenja v Argentini

Tone Mizerit

Velika 36 urna stavka je za nami. A to bistveno ne spremeni položaja, ki je bolj odvisen od gospodarskega razvoja in političnih odtenkov. Eni in drugi pa hodijo po poteh, do katerih normalen državljan nima dostopa.

KO OBMOLKNEJO STROJI

Kadar se govori o stankah, se vedno vrnemo na že obrabljeno snov argentinskega sindikalizma. Najprej moramo paziti, da ne govorimo o delavstvu, ker to je nekaj drugega. Sindikalisti, zlasti tisti, ki jim je uspelo dospeti na vrh srednjih ali velikih sindikatov, so neka svojevrstna kasta. Tradicionalno peronističnega izvora, so na nek način prejeli „v zakup“ sindikalne ustanove, obvladajo vse vzvode gremialne oblasti in so zasidrani na svojih mestih s pomočjo birokratskih struktur.

Druga tradicija argentinskega sindikalizma je huda razdvojenost. Dejansko je več časa država živela v obdobju dveh Glavnih delavskih konfederacij (CGT) kot pa ene enotne. Običajno je ena teh vej bližje trenutni vladi, druga pa v ostri opoziciji. Novost sedanjega časa je, da obstaja še tretja „delavska centrala“ in sicer CTA (Congreso de Trabajadores Argentinos), ki zanika peronistični izvor in se prišteva v delavsko levico.

Običajno vodijo sindikalne ustanove zelo po lastni volji in tudi nastopajo napram vladam po svojem okusu in trenutnih interesih. Ko je Ubalini, kot glavni tajnik CGT napovedal borbo radikalni vladi predsednika Alfonsina, mu je v dobi šestih let (par mesecev manj) organiziral trinajst splošnih stavk. In resnica je, da Menemu teh stavk niso organizirali, čeprav je prav on bistveno načel delavsko in pokojninsko zakonodajo, bil pa toliko previden, da je popustil vsakič, ko so se sindikalisti ostro postavili v obrambo vođenja ustanov socialnega skrbstva (obras sociales) in lastnih privilegijev. V tisti dobi se je le CTA potegovala za specifično delavske zadeve, pa še ta bolj v sklopu nekaterih sindikatov (državni uslužbenci) kot pa kakor centralna struktura.

To pot pa so v napovedi stavke soglašale vse tri centrale: uporna CGT (Hugo Moyano), provladna CGT (Rodolfo Daer, sicer le za 24 ur) in pa CTA. Čeprav se je vlada najbolj bala pouličnih izgrediv in pocestnega nasilja, do tega ni prišlo, v veliki meri tudi zaradi naliva, ki je po raznih krajih države pomiril vroče duhove in pogasil pocestne ognje.

Stavko samo lahko proglasimo za najboljšo uspešno v zadnjih letih. Vlada sama tega ni zanimala. K uspehu je precej pripomoglo pomanjkanje transporta. Kolektivi niso vozili iz strahu pred napadi. Novost te stavke pa je bila ta, da so manifestanti na več mestih blokirali tudi železniške proge in odvzeli možnost prevoza tistim, ki običajno uporabljajo vlak.

Vendar uspeha ni pripisati sindikalnim vodjem, ki imajo med delavstvom prav tako malo ugleda kot politiki splošno med narodom. Ljudje so pravzaprav stavkali iz obupa, ne pa ker bi se hoteli postaviti na sindikalno stran in proti vladi. Obup in razočaranje, to je splošen občutek med prebivalstvom in tudi med podjetniki, ki jih je kriza porinila na rob trga.

FMI DIXIT

Če je stavka sindikalistov precej prizadela vlado, je udarec nekoliko omilil podpis sporazuma z guvernerji. Končno je De la Rúa dosegel, da so province pristale na zahteve Mednarodnega denarnega sklada (FMI) in sprejele omejitve stroškov in njih zamrznjenje za dobo petih let. Cena za to pa so bili dodatni socialni fond, ki jih bodo upravljale province. To bo zlasti prišlo v veljavo prihodnje leto, ki bo znova „volilno“.

Poleg polovice poslanske zbornice bomo v celoti zamenjali senat.

Takoj po podpisu (in po stavki) so v uradu Sklada napovedali prihod v Buenos Aires posebne misije, ki bo z vlado uredila vse potrebne detalje, da načrt mirno steče. Kot običajno, bo delegacijo vodila znana in vsem Argentincem „priljubljena“ Teresa Ter Minassian. Saj bi bilo treba kar psihološko analizirati, zakaj je ta uboga gospa deležna tolike „pozornosti“ s strani tukajšnjih krogov, ko vendar ni ona kriva za vse polomije, ki so jih naredile pretekle vlade (in sedanja tudi).

Še pred potovanjem pa so v FMI napovedali, da bo Argentina prejela posebno posojilo 15 milijard dolarjev svežega denarja, poleg drugih 15 milijard razpoložljive finančne zaslombe. Denar bo šel v odplačevanje zunanjega dolga, v socialne namene in javna dela. Končno se je zgodilo kar smo vsi pričakovali. Država je ponovno ugodila zahtevam Sklada, za to pa prejela potrebno in pričakovano finančno pomoč.

POLITIKA ZNOVA V OSPREDJU

Kljub temu, da je bila vlada prepričana v hitro potrditev zakona o proračunu, se bo ta v parlamentu nekoliko zataknil. Še huje preti zakonu o spremembah v pokojninskem sistemu. Že tako so te spremembe naleteli na hude kritike s strani peronistov in nato tudi poslancev Solidarne fronte. Sedaj pa so se temu uprli tudi nekateri radikali. Vendar predsednik je že zagrozil, da če zakon ne gre skozi parlament, ga uveljavi po dekretu. Slabi zgledi prejšnjega predsednika vlečejo.

Spremembe v pokojninski zakonodaji je bila ena izmed vladnih obljub FMI. Temelj sprememb sloni na odloku, da vlada ne bo več plačevala „bazične splošne podpore“, to je neke vrste minimalne pokojnine, v katero se je zavezala ob zadnjem potrjenem zakonu. Predvideva tudi, da se šenske upokojijo enako kot moški, po izpolnjenih petinšestdesetih letih. Medtem ko po vsem svetu nižajo starost upokojitev, da nastane prostor za mlade delavce, tukaj nenehno dvigamo rok upokojitve.

Odpor poslancev pa ima svoj razlog. Tudi oni so z enim očesom objeni proti letu 2001. Omenili smo že, da bodo tedaj parlamentarne volitve in vsi vedo, da bo boj hud za vsak glas. Dejansko mora vlada v teh tednih, kar jih še ostaja do konca leta, izpeljati vrsto neprijetnih ukrepov, ker prihodnje leto bodo poslanci še manj naklonjeni kakim kirurškim posegom. Pa tudi vlada sama bo bolj pazila na ukrepe in korake, ko bo v igri bodočnost celotne politike.

Kar se pa strank tiče, lahko tudi zabeležimo par novosti. Prva je ta, da se v vrstah Solidarne fronte vedno bolj pogosto slišijo namigi, češ, predstavimo se samostojno. Smatrajo, da bodo dosegli večje zastopstvo na ta način, kakor pa v povezavi z radikali. Kako pa bi bilo mogoče nastopati ločeno, medtem ko so člani vladne koalicije, tega se nihče ne vpraša. Drugod po svetu, v parlamentarnih demokracijah, je to nekaj samo po sebi umevnega, v Argentini pa bi bil eden prvih poizkusov.

Posebne manevre pa uprizarja Beliz. Dejansko zapuša povezavo z Cavallom, in se vrača v rodni peronizem. Spoznal je, da bo v povezavi s Cavallom vedno igral drugorazredno vlogo, temu se pa noče vdati. Poiskal si je novo povezavo in sicer z gospo Irmo Roy-Bivša gledališka (in tudi filmska in TV) igralka se je na zadnjih volitvah predstavila samostojno in prejela več glasov kakor pa uradna peronistična stranka. Beliz ima tudi precej peronistov s svojih vrstah, druga večja skupina pa jih je pri Cavallu. Vsi so stranko zapustili nezadovoljni z vodstvom. Zbrati te razpršene otroke in jih povezati v novo formacijo lahko postane zelo plodovito delo.

Slovenci v Argentini

SKUPNI MLADINSKI DAN

5. novembra v San Justu

Ko se bliža konec delavnega leta, je prav, da se ozremo nazaj in pregledamo, kaj je bilo v redu in kaj ne. Čas za vse prehitro teče in se zavedamo vsega storjenega dela šele, ko se za trenutek ustavimo in počasi odpiramo začarani kotiček naših spominov.

Kako daljni se nam zdi letošnji prvi mladinski dan v San Martinu! V čaši najljubših preživetih trenutkov se mešajo mladinski dnevi v Carapachayu, na Pristavi, v Ramosu, v San Justu in v Lanusu. Vsakemu na svojstven način pripada del smeha, veselja in lepih okoliščin, ki smo jih bili letos deležni. Na vsakem mladinskem dnevu lahko dobiš nove prijatelje ali pa utrdiš stare vezi.

Prvo nedeljo v novembru, kot je naveda, je mladina praznovala svoj skupni mladinski dan. Letos je sanhuški dom na široko odprl svoja vrata in navdušeno sprejemal goste.

Po darovani maši se je dan vršil po znanem sporedu. Pod geslom: „Naj na naših ustih živi slovenska beseda, v naših srcih slovenska zavest“ smo hoteli poudariti, da mladina želi še v naprej gojiti slovensko besedo in z njo tudi slovensko zavest.

Popoldne se je vreme skisalo in začelo je deževati. Kaj bo sedaj s kulturnim programom? Kljubovali bomo vremenu! Tako so gledalci kakor nastopajoči trdovratno sedeli ali pa se vrteli na prostem ne glede na plohe, ki so se ulivale. Izbrane so bile

najzanimivejše točke vsakega doma, z namenom, da bi skupaj uživali dobro voljo in prijateljstvo.

Najprej so se prikazali na mokrem dvorišču ramoški veseli pajaci, ki so vsaj za nekaj minut pričarali vzdušje sončnega dne med publiko. Sledili so policaji in hrupna dekleta iz San Justa, ki so se pripeljale s posebnim avtobusom. Mladina iz Carapachaya še vedno trdi, da je preveč lepih deklet, medtem ko Pristavčani istočasno gojijo ljubezen do slikarstva in salse ob zvokih pesmi „Pintame“. Lanuška mladina je vsem dokazala, da so pravi športniki, ko so kljub najhujšem dežju poklonili svojo točko Olimpijadi.

Slovenska zavest je bila prisotna s slovensko folkloro v izvedbi sanmartinske mladine. San Justo pa se je želel zahvaliti z argentinsko folkloro narodu, ki je pred 50. leti sprejel naše starše in stare starše.

Kot zadnja točka pa je bil skupni nastop mladih iz vseh domov. Oblikovali so kroge in različne vaje z žogami različnih barv, ki so simbolizirale olimpijski grb in njegovo vesoljnost.

Seveda je sledila prosta zabava, kjer si se lahko zavrtel na plesišču ali klepetal s prijateljem.

Najlepši občutek pa je bil, da vsaj en dan na leto mladinski dan ni bil ne tvoj, ne moj in ne njihov, ampak preprosto NAŠ!!

Veronika Godec

Foto: Marko Vombergar

San Martin

Sloški dom

Naš dom San Justo

Slovenska vas v Lanusu

Slovenska Pristava

Carapachay

RAZSTAVA

PRVE SLOVENSKE KNJIGE

Z razstavo, ki so jo odprli v četrtek zvečer (23. novembra) v Galeriji Cankarjevega doma, je želela Narodna in univerzitetna knjižnica (NUK) istočasno počastiti tri jubileje: 450. obletnico izida prve slovenske knjige - Trubarjevega Katekizma in Abecednika; 200. obletnico rojstva največjega slovenskega pesnika dr. Franceta Prešerna; in 10. obletnico slovenskega plebiscita, na katerem so se državljani Slovenije odločili za samostojno Slovenijo.

Na otvoritveni slovesnosti se je zbralo veliko uglednih gostov iz tujine in domovine. Med uglednimi gosti je vsekakor treba omeniti direktorja Avstrijske nacionalne knjižnice dr. Hansa Martēja, ki je „dovolil“, da je ta razstava obogatena tudi s svetovnim unikatom, ki ga hranijo v njihovi knjižnici na Dunaju - s Trubarjevim Katekizmom in Abecednikom (obe knjigi sta vezani skupaj, dodan pa jima je tudi Trubarjev Abecednik iz leta 1555). Na razstavi ima poleg že omenjenega unikata osrednje mesto letak iz časa kmečkih uporov iz leta 1515, kjer so zapisane prve slovenske besede „Le vkup, le vkup, uboga gmajna“, ki ga hrani NUK.

Po do sedaj zbranih podatkih, naj bi v 16. stoletju izšlo skupno 79 slovenskih tiskov, od katerih jih v Sloveniji hranimo v izvorni podobi 45 (od tega v NUK kar 43). Mednje je avtor razstave, Mihael Glavan, uvrstil tudi tri dela, ki se nam niso ohranila - Katoliški katekizem iz leta 1574; Bohoričovo delo „Elementale Labacense cum Nomenclatura trium linguarum Latinae, Germanicae et Sclavonicae“ iz 1580; in Trubarjevo delo „Formula concordiae“ iz leta 1581. Naj dodamo še to, da NUK hrani tudi Trubarjevo unikatno delo „Register vnd summarischer Inhalt...“ iz leta 1561.

Ob razstavi je izšel tudi izredno lep in bogat katalog, v katerem so predstavljene vse knjige, dodana je kronologija njihovega

Primož Trubar: bakrorez iz leta 1561, Jorger Blasger

izida, njihova hranilišča in sezname vseh faksimilov in reprintov slovenskih knjig iz 16. stoletja. Po natančnem pregledu celotnega kataloga lahko žalostno ugotovimo, da se je v celoti ohranilo v Sloveniji le okoli 100 izvodov prvih slovenskih knjig (protestantskih) - od tega največ izvodov Dalmatinove Biblije (1584) - samo v NUK hranijo 8 izvodov - vse ostale knjige pa so žalostno končale v zubljenih protireformacijah. Žal, Slovenci ne bomo nikoli točno vedeli, koliko knjig je bilo natisnjenih (naklada) in uničenih. Ohranil se nam je le podatek za naklado Dalmatinove Biblije, ki je izšla v 1500 izvodih in je edino protestantsko delo, ki ga je doba rekatolizacije nekako „tolerirala“. Pri tem ne smemo prezreti dejstva, da je bila v 16. stoletju velika večina Slovencev - nepismenih! Prav zato, še toliko bolj držijo besede dr. Igorja Grdine, ki pravi: „Nobenega dvoma ni, da je Trubar edini

Evgen Likar 100-letnik

V Cordobi je praznoval visok življenjski jubilej - 100 letnico - Evgen Likar.

Rodil se je rodil 18. novembra leta 1900 v Vojskem pri Idriji kot zadnji sin Jakoba Likarja in Marjane Gnezda.

Kot 17-letni mladenič je odslužil prvo svetovno vojsko, potem pa je njegov rojstni kraj prišel pod Italijo. Kot drugi Primorci je tudi on moral oditi v širni svet.

Tako je 19. novembra 1927 v Trstu stopil na ladjo Saturnia in po nekaj tedenski plovbi stopil na argentinska tla 17. decembra.

Kmalu je dobil službo v kolegiju La Salle v Buenos Airesu kot kuhar, poklic, ki ga je bil vajen še od doma. Takoj se je pričel učiti španščine, in je na istem mestu delal do leta 1937, ko je odšel na novo mesto - v istem poklicu - v kolegij La Salle v Argüellu v provinci Cordobi.

posameznik, brez katerega bi bila zgodovina slovenskega naroda popolnoma drugačna, kakor je. Morebiti je celo ne bi bilo, kdo ve...”

Za čim bolj nazorno predstavitev „nastajanja“ prvih slovenskih knjig je poskrbel mojster Janez (tiskar) Janez Rozman iz Smokuča pri Žirovnici, ki je vsem obiskovalcem (ki so bili pripravljeni nekoliko počakati v dolgi vrsti) za spomin odtisnil naslovno stran Katekizma.

Evgen Likar ob stoletnici

Tam je spoznal Adelo Davila, s katero se je poročil leta 1941 v župniji Presvetega Srca Jezusovega in mu je bila družica vse svoje življenje. V zakonu je imel dva otroke, Hektorja in Azuceno, ki sta ju vzgajala v krščanskem duhu.

Leta 1969 se je upokojil, žena pa mu je umrla leta 1970.

Tudi rojaki iz Cordobe so ga poznali in spoštovali zaradi njegove poštenosti in vernosti.

Stoto obletnico svojega rojstva je praznoval obdan od svoje družine: obeh otrok, petih vnukov in v družbi ne-

malo prijateljev.

Najstarejšemu Slovencu v Argentini (v kolikor vemo, v Slovenski vasi živi najstarejša Slovenka, ki ima 102 leti) želi naš list v imenu vseh prijateljev in rojakov še dolgo življenje in veliko zadovoljstva.

Katechismus

In der Windischen Sprache
samte einer hüben Anlegung
in geistlich weis. Item die Litas
nial vnd ein predig vom rech
ten Glauben/geschribt durch
Philippus Melancthonem
Jhericom.

Anstalt der Dobunshenscher
röm. vñl. schule more vo
schu pnyk.

Printet in
Druckerei der Universität
Darmstadt 1874.

Abecedarium

vnd der klein Catechismus
In der Windischen
Sprache.

Ane Baquice / ia rib si ty
Mladu preprosti Slovenci
mogo lahtu vkratim zbrati
brati naučiti / Vñb so tudi
ty vpsly štali te křtyhanst
Vere ima ane Dolytne /
te so prepisane od aniv
ga Perymala vseh
Slovenjon.

Rom. xlii.
Erit lingua confuebitur Deo.

Kako živimo Slovenci v Kanadi

Pogovor z gospo Emo Pogačar iz Kanade, predsednico Slovensko kanadskega sveta

Kaj vas je pripeljalo iz Kanade med nas v Argentino?

Poznamo v Argentini nekaj dobrih prijateljev, to pot smo si ogledali še Brazilijo in smo na vsak način hoteli, da se vidimo še na Slovenskem dnevu.

Ste morebiti videli Argentino še s turističnega vidika?

Še nismo imeli preveč časa za ogled, upamo da bomo v kratkem naredili turo po mestu.

Zanimalo bi nas vaše življenje v Kanadi. Mi lahko najprej opišete, koliko Slovencev je tam in kje so?

V Kanadi mislimo, da je 46.000 Slovencev. Vsaj toliko se jih je prijavilo. Največ jih je koncentriranih okrog Toronta in okoli njega, v Hamiltonu, okoli slapov, pa tudi na vzhodu in zahodu, v Britski Kolumbiji in Alberti. Kanada je zelo obširna dežela.

Kako so si uredili rojaki življenje? Kaj so dosegli?

V glavnem so vsi precej dobro stoječi. Ko smo prišli člani prve emigracije po letu 1948, ko so začeli prihajati prvi, je vsak zelo, zelo pridno delal, dosti jih je študiralo, drugi pa so gledali, da so postali čimprej neodvisni, kupili so si majhno hišico, potem pa sčasoma šli v večje prostore.

Kaj pa druga, poznejša ekonomska emigracija Slovencev?

Ekonomske emigracije ni bilo preveč. Prvi „naval“ je bil z nami. Druga, ekonomska emigracija pa se je združila z našo, morda so se nekateri držali bolj zase, ker so imeli drugačno mišljenje, ne vem kako velikih problemov pa ni bilo.

Kako pa je organizirana vaša skupnost?

Naša emigracija je v začetku imela malo več skupin, okoli 70. leta pa je ostal le Slovensko kanadski svet. Še pred tem so se pričeli Slovenski dnevi in glavno delo je sedaj njihovo pripravljanje. Imamo veliko srečo, da na njih daruje mašo njegova eminenca kardinal Ambrožič.

Zanima me Kanadsko slovenski svet. Koga vse obsega in kaj vi delate pri njem?

Pri Kanadskem svetu sem že nekaj let predsednica. Glavno delo je pozimi - pri nas so zime precej močnejše in hladne - imamo 4 - 5 seminarjev. Od zdravstvenih, političnih, o stanju v Sloveniji. Poskušamo, da ima eno predavanje veleposlanik dr. Božo Cerar. Potem se koncentriramo na Slovenskem dnevu. Imamo različne obiske, kot pevske skupine. Imeli smo zbor Ave,

Velenje in druge, tako da imamo kar precej dela.

Ste deležni velikega obiska?

V glavnem smo kar zadovoljni, obisk je zelo zadovoljiv. A seveda, kadar pride skupina, katere ime ni tako znano, je seveda obisk manjši.

Kakšni so vaši odnosi do Slovenije?

Mi v glavnem gledamo, sodelujemo ali pomagamo, če smo vprašani, ne vem kako se pa ne udeležujemo, ko vidimo, da nas ne upoštevajo. Smo pač tako kot verjetno pri vas, nas skoraj ne priznajo.

Kaj pa vaš odnos do Svetovnega slovenskega kongresa?

Nimamo posebnih problemov, mi se nekako udeležujemo njihovih prireditev, upamo, da se tudi oni naših. Poleg tega imamo še eno novejšo organizacijo, ki se imenuje Vseslovenski odbor.

Kako pa na vas vpliva asimiliranje? Je to v angleški ali francoski del?

V Torontu je v glavnem angleško. Asimilacija se tam bolj občuti, kakor jo imate pri vas. K vam so prišle družine, v Kanado so prišli samski in samske. Nismo imeli takega doma, kot smo bili nanj navajeni. Pri nas smo doma govorili striktno slovensko. Ko pa je šla moja prva hčerka v šolo, so me poklicali v šolo in me podučili, da moramo govoriti angleško. In ker smo se malo bali, ker nismo bili anglosaksonci, smo to začeli upoštevati. To se danes zelo pozna in nam je tudi zelo žal.

Kaj pa časopisje?

Imamo ga za silo. Slovensko državo, versko revijo Božja beseda in druge predvsem lokalne cerkvene vestnike, ki izhajajo vsako toliko. Pozna se pri vsem tem, da se staramo in da je težko.

Kako pa sodelujete s slovensko

Cerkvijo?

S Cerkvijo smo dobro povezani. Cerkev nam gre zelo na roke, pri njej dobimo na razpolago dvorane in sodelujemo pri njenih prireditvah. Tisti starejši, ki smo prišli v Kando prej, nimamo problema, samo mladina ne hodi toliko v slovenske cerkve. So sicer verni katoličani, a so poročeni s Kanadčankami in hodijo bolj v njihove cerkve.

Cerkev je med vami dobro organizirana?

Slovenska Cerkev je dobro organizirana. Imamo dve zelo lepi cerkvi: Marijo Pomagaj in Breznadežno, in smo zelo ponosni nanju. Pri Mariji Pomagaj je na primer imel svojo prvo mašo naš kardinal. Pred kratkim pa smo imeli v New Torontu pri Breznadežni govornika gospoda Novaka, ki ga dobro poznate, saj je od vas.

Kako pa deluje Cerkev med posamezniki, ki so raztreseni po Kanadi?

Naši duhovniki, predvsem gospoda Čarga in Batič jih obiskujejo. V Montrealu imamo svojo župnijo in slovenskega duhovnika, na zahoda pa tega ni. V Winnipegu so poskusili s tem, a niso mogli obstati. Tako dajejo naši duhovniki misijone in grede enkrat ali dvakrat na leto po Kanadi na obiske.

Ali imate kako žensko zvezo?

Imamo Katoliško žensko ligo, zelo vestno se udeležujejo našega delovanja. Pred nekaj leti sem bila tudi predsednica. Pri prireditvah grede vsi dobitki za misijone in ali revne v dobrobit slovenstva.

Kako imate urejeno skrb za ostarele?

Imamo bolniško zavarovanje pod državo, ki je kar v redu. Potem pa imamo

Nad. na 5. str.

Novice iz Slovenije

PROTESTANTJE PROTI ARGENTINSKEMU PARKU?

Slovensko protestantsko društvo Pri-mož Trubar je nedavno na pristojne organe ljubljanske občine naslovilo pobudo za poimenovanje enega od parkov v slovenski prestolnici po slovenski reformaciji. O tem vprašanju naj bi po napovedih ljubljanske mestne uprave odločal ljubljanski mestni svet že na decembrski seji. Po enem od predlogov naj bi dosedanji Argentinski park v Ljubljani preimenovali v Park slovenske reformacije.

O PLAZU V LOGU

Teden potem, ko je naravna katastrofa velikih razsežnosti prizadela vasico Log pod Mangartom na Bovškem ter zahtevala najmanj dve človeški življenji, pet oseb še pogrešajo, velika gnota materiala tako še vedno grozi, da se bo vsak čas utrgala in zgrmela v dolino. Vsi varnostni in drugi ukrepi še vedno ostajajo v veljavi, dostop na prizadeto območje Loga pod Mangartom pa je še vedno dovoljen le z dovolilnicami.

Potem, ko se je plaz za nekaj metrov premaknil, so reševalci postavili opazovalnico tudi nad plazom, kjer bo dežural geolog, sicer član skupine 16 strokovnjakov. V štabu civilne zaštite v Bovcu so se odločili tudi za nočno opazovanje plazu. Reševalci so se lotili čiščenja struge in brežine reke Koritnice, da visoka voda ne bi poškodovala ceste.

PLAZOVI ŠE DRUGJE PO SLOVENIJI

Čprav se je zemeljski plaz, ki je prestrašil prebivalce naselja Podmark med Rožno Dolino in Šempetrom pri Gorici, umiril, so se predstavniki občine, Civilne zaštite in strokovnjaki, ki so si ogledali razmere, odločili, da je za prebivalce petih hiš v neposredni bližini plazu bolje, da prenočijo izven svojih domov. Od skupno 41 ljudi, kolikor so jih evakuirali, jih je v Hotelu Lipa prenočilo 24, ostali pa so se vrnili na svoje domove, ki so jim spet priključili na vodovodno in električno omrežje. Plaz, ki se je zjutraj sprožil nad naseljem Podmark, je po prvih ocenah s seboj odnesel 10 tisoč kubikov zemlje in poškodoval eno hišo. - Zaradi obilnega deževja je

proti občini Solčava znova začel drseti plaz iz Podolšev. Opazovalci na štirih točkah ocenjujejo, da je plaz dolg približno 2000 metrov in širok od 150 do 200 metrov. Prek opazovanega terena vodi tudi regionalna cesta Logarska dolina - Solčava - Črna na Koroškem. Varnostno-preventivni ukrepi štaba za civilno zaščito občine Solčava so zaradi plazu poostreni.

UNIVERZA V MARIBORU

Število študentov na mariborski univerzi od leta 1996 neprestano narašča in v letošnjem šolskem letu je vpisanih več kot 21.000 študentov, od tega 42 odstotkov brucov. Največ študentov se je vpisalo na Ekonomsko poslovno fakulteto, na Fakulteto za elektrotehniko, računalništvo in informatiko ter na Pedagoško fakulteto.

UNION POPIL TUDI FRUCTAL

Pivovarna Union je postala imetnica 56,7-odstotnega lastniškega deleža v ajdovskem Fructalu, s čimer je naredila pomemben korak k uresničitvi dolgoročne strategije kapitalskega povezovanja obeh podjetij. Pivovarna Union bo v skladu z določbami zakona o prevzemih vsem delničarjem poslala ponudbo za odkup delnic. Pred tem je prevzela še radensko polnilnico mineralne vode.

NORIH KRAV V SLOVENIJI NI

Primeri bolezni norih krav Veterinarska uprava Republike Slovenije (VURS) v Sloveniji z rednim testiranjem doslej ni ugotovila. VURS opravlja teste na živalih, ki kažejo nevrološke motnje, hkrati pa od leta 1996 opravlja tudi t.i. pregled na naključno izbranih živalih, s čimer ugotavlja stanje v populaciji.

SLOVENSKO BANČNIŠTVO

Združenje bank Slovenije je predstavilo knjigo, v kateri je orisana zgodovina slovenskega bančništva. Avtorja Žarko Lazarevič in Jože Prinčič sta z delom začela že leta 1997, zaključek projekta letošnjega novembra pa sovpadla s 180-letnico ustanovitve prvega denarnega zavoda na Slovenskem, Kranjske hranilnice, in s 100-letnico nastanka prve slovenske banke, Ljubljanske kreditne banke.

Slovenija in šport

NOV USPEH V PLESU

Po uspešnem nastopu na Nizozemskem sta slovenska najboljša članska para z zmagami v latinsko-ameriških plesih nadaljevala tudi na odprtem prvenstvu Avstrije. Andrej Škufca in Katarina Venturini sta svojo lansko zmago na Dunaju ponovila tudi letos. Enajst mednarodnih sodnikov je sodilo 144 plesnih parov iz 40 držav in prav vsi so najboljšemu slovenskemu paru Škufca - Venturini prisodili prvo mesto. Po zmagi v Bratislavi sta se na Dunaju Matej Krajcar in Janja Lesar uvrstila na 2. mesto in utrdila slovensko vodstvo v latinsko-ameriških plesih.

KOŠI ZA SLOVENIJO

Slovenska košarkarska reprezentanca je v 6. krogu kvalifikacij za evropsko prvenstvo 2001 (skupina D) v Lizboni premagala Portugalsko s 104:82 (30:18, 54:38, 82:62). Slovenska košarkarska reprezentanca je brez težav dosegla šesto zaporedno zmago v kvalifikacijah in se že dodatno približala teoretični uvrstitvi na evropsko prvenstvo, ki bo prihodnje (slovensko) jesen v Turčiji. Glede na kakovost ekip v

skupini so si slovenski fantje že davno tega zagotovili pot v Turčijo, seveda pa jo morajo, ker se na prejšnjem EP niso uvrstili do šestega mesta, potrditi iz tekme v tekmo tudi na parketu.

ZMAGALI TUDI V VODI

Vaterpolisti ljubljanske Olimpije so v 2. krogu predkroga pokala pokalnih zmagovalcev v nizozemskem Edeju premagali domači Polar Bears s 13:4 in dosegli prvo zmago v evropskih tekmovanjih.

BREZ USPEHA NA SVETOVNEM PRVENSTVU

Najboljša slovenska telovadka Mitja Petkovšek in Aljaž Pegan se nista uvrstila v finale svetovnega pokala v gimnastiki v Stuttgartu, saj sta na svojih orodjih na prvi tekmi sezone 2000/2001 izpadla že v kvalifikacijah. Evropski prvak Mitja Petkovšek je bil 12. na bradlji (9.300), ker je napravil napako pri doskoku. Pegan, ki je bil bronast na zadnjem EP na drogu, je na tem orodju zasedel 10. mesto (9.225), na bradlji pa je končal okrog 15. mesta (8.800), ker je napravil napako v obratu pri stoju.

Pisali smo pred 50 leti...

BARILOCHE

V Barilochah in okolici živi zdaj 49 novih naseljencev. Med njimi je 7 družin z 27 družinskimi člani. Poleg tega imamo že dve mešani družini: ena Slovenka je poročena s Poljakom in en Slovenec ima za ženo Argentinko.

Novonaseljeni so se osamosvojili (Jagrov gro gradbeno podjetje, Habjanova mesnica in Zidarjeva trgovina) in si postavili svoje hišice (Bavdaš, Jager, Grzetič).

Med neporočenimi so v Barilochah razen enega sami moški. Ker se naša dekleta ne ožunačijo, da bi prišle sem, se bomo morali pač pobrigati za Argentinke.

In kaj počno slovenski fantje?

Razinger in Godec sta si uredila strgarsko in rezbarsko delavnico, Jerman in Flere sodelujeta kot železokrivca pri zidanju kopalnega bazena. Dinko še vedno smuča na Catedralu. Trije fantje delajo pri državnih delih na Huemulu in dva krivita železo na novi stavbi v centru. Budinek dokončuje svojo hišo in Tratnik se ukvarja

s fotografiranjem. Tudi zidarji so spet na delu. Ta ali oni pa se še držijo pisarne. Škoda, da med nami nimamo nobenega čevljarja, ki bi lahko tu dobro zaslužil.

Tu dežuje obilno in na gorah leže še metrske plasti snega. A uverjeni smo, da bo poletna sezona spet uspešna, bodisi z ozidrom na žep ali na izlete.

VA

MENDOZA

Janko Malenšek, tukajšnji slovenski kaplan, je v družbi dveh fantov obiskal 300 km oddaljen kraj Nihuil, kjer nad 1000 delavcev gradi velik jez in električno hidrocentralo. Ker je med tolikimi delavci tudi 9 slovenskih samcev, jim je g. Malenšek 19. t.m. maševal in pridigal kar v tamošnjem kinu, ki so ga pristojni krogi stavili velikodušno na razpolago. Za fante je bil obisk in maša veliko doživetje in so zanj g. Malenšku res hvaležni.

Svobodna Slovenija; št. 38. ; 30. novembra 1950

Slovenija moja dežela

Znamka Zastava miru

Mateja Prunk, učenka osnovne šole Cirila Kosmača iz Pirana, je nagrajenka natečaja UNESCO mreže za likovna dela Organizacije Združenih Narodov. Namen tečaja je bil izdaja uradne znamke OZN Zastava miru. V ožjem izboru je komisija med približno 300 deli izbrala para v Matejino risbico, ki ponazarja zemeljsko oblo, prepleteno s soncem.

OZN je to znamko izdala za leto miru ob pomoči Mednarodnega olimpijskega komiteja in ob začetku olimpijskih iger v Melbourneu.

Mednarodni olimpijski komitej je Matejo Prunk povabil za nekaj dni na otvoritev Olimpijade. Mateja je tedaj obiskala tudi Slovence v Avstraliji. 19. septembra, na večer slovenske olimpijade v Slovenski hiši v Melbourneju je Mateja razložila svojo idejo v znamki: „Ta ponazarja mojo željo, da bi sonce zasijalo za vse ljudi na svetu... Želim si, da se otroci in mladi vsega sveta, vseh kontinentov, vseh narodov, vseh ras in vseh kultur prepletajo med seboj, kakor se dopolnjujeta in sta med seboj

odvisna sonce in zemlja na moji zastavi miru. Želim si, da mladi spletemo prijateljstvo in trdne vezi med vsemi domovinami našega skupnega planeta."

Po poročilu v Mislih

NAJ VAŠ DENAR ZAŽIVI!

V tem je skrivnost dobre in varne naložbe. Majhni zneski, veliki uspehi. Če imate Karto Sloga ste poleg mnogih ugosnosti deležni še nagradnega žrebanja za dve nagradi:

1. Letalska vozovnica BUE-LJU-BUE in tisoč dolarjev.
2. Desetdnevne počitnice za dve osebi v poletni sezoni v Hanželičevem domu.

Lastniki Mastercard-Karta Sloga imajo dvojno možnost. Kličite nas: 4656-6565

**SLOGA DA VEČ!
V SLOGI JE MOČ!**

Kako živimo...

Nad. s 4. str.

izredno lep slovenski starostni dom, ki se imenuje Lipa. Ponavadi je skoraj vedno poln. Tam zelo lepo skrbijo za ostarele ali oslabele. Tam je tudi nekaj duhovnikov, med njimi tudi gospod Sodja, ki ga dobro poznate. Maša je vsak dan v kapeli, kjer je napravil okna in lepega Kristusa Tone Jemec, ki je tudi od tukaj.

Zahvaljujem se vam za vaš pogovor in vam želimo prijeten Slovenski dan. Pogovarjal se je Tine Debeljak

Osebne novice

Rojstvo: V družini Aleksandra Kastelica in Gabrijele roj. Tomazin in se je rodil sinček **Niko**.

Čestitamo!

Smrti: Umrla sta v Quilmesu **Matevž Ogrin** in v Ciudad Evita **Mara Dolenc** (88). Naj počivata v miru!

**PORAVNAJTE
NAROČNINO!**

Mali oglasi

TURIZEM

Tel. 4441-1264 / 1265

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo

ARHITEKTI

Arq. Carlos E. Kostka. Vivienda y comercio. Asesoramiento técnico en Capital y Provincia. Sarandí 148 Capital; Tel.Fax 4 224-3968.

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@ciudad.com.ar

dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvjetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadst. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 4613-1300

Dr. Héctor Fabián Lo Faro (Miklič). Odvetnik. Vsak dan od 15 do 20 ure. Hipólito Yrigoyen 2482, 1° of. 1, San Justo. Tel. 4441-4924.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - FOTO PREMIUM - Arieta 490 B1753AOJ Villa Luzuriaga - Tel.: 4650-9040 - Dom: 4659-2060 - http://www.foto.com.ar

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - B1704EUA Ramos Mejía - Tel.: 4658-6574/4654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Miha Gaser).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 4651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 4755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (ga. Milena Skale).

SLOGA - PODRUŽNICA CARAPACHAY Slovenski dom - Dra. Grierson 3837 - Urađuje vsako sredo od 17. do 19. ure in ob nedeljah od 11. do 13. ure (ga. Andrejka Papež Cordova).

Cena največ štirih vrstic \$ 4.- za enkratno objavo, za vsak mesec — 4 števil — \$ 12.-

Obvestila

SOBOTA, 2. decembra:

Zaključek Prešernove šole na Pristavi: ob 9. šolska sv. maša; ob 19.30 zaključna proslava in prihod sv. Miklavža.

Balantičeva šola v Našem domu v San Justo priredi ob 10.00 uri sklepno prireditev z zahvalno mašo.

Zaključek Rožmanove šole. Ob 18. sv. maša, ob 19. šolska akademija in ob 20. prihod sv. Miklavža.

Blagoslov vode pri Letovišču Sloge ob 13. uri.

Odprtje razstave olj Branka Zavrtnika in Cecilije Grbec pri SKA ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

NEDELJA, 3. decembra:

V Rožmanovem zavetišču prireditev z mašo in kosilom.

Slomškova šola: sveta maša, sklepna prireditev, skupno kosilo in igre za otroke.

PETEK, 8. decembra:

Občni zbor mladinskih organizacij. Posvetitve Brezmadežni.

Šolska počitniška kolonija v domu dr. R. Hanželiča

Kolonija, ki jo pripravlja Zedinjena Slovenija, bo od 2. do 16. januarja 2001.

Cena na otroka je 330 pesov. Za člane Zedinjene Slovenije, ki so s članarino na tekočem, pa 300 pesov. Polovico vsote se plača ob vpisu, ostalo do 29. decembra.

Prijave v društveni pisarni od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Pri prijavi je treba navesti otrokove podatke in izpolniti dovoljenje za potovanje.

Zedinjena Slovenija

Zaključek Prešernove šole na Pristavi

v soboto, 2. decembra:

- ob 9. šolska sv. maša
- ob 19.30 zaključna proslava na čast Francetu Prešernu ob 200-letnici rojstva
- nato prihod sv. Miklavža.

Slovenska kulturna akcija

vabi na odprtje razstave olj

v soboto, 2. decembra, ob 20. uri v mali dvorani Slovenske hiše.

Razstavljata

Branko Zavrtnik in Cecilija Grbec

Razstava bo odprta tudi v nedeljo, 3. decembra, od 10.30 do 12.30 ure.

Slovenska kulturna akcija

vabi na koncert komorne glasbe, arij, samospevov in slovenskih pesmi, ki ga bo izvajala

ANI RODE

Na klavirju spremlja Christian Uschiatti

v petek, 8. decembra 2000, ob 20.30 v dvorani škofa Rožmana v Slovenski hiši

Nezmotljiva večina?

Nad. z 2. str.

iskanje kake za vse sprejemljive srednje poti? Mar ne vidijo, da je v teh časih polnih optimizma, srednjeveško poudarjanje križa množici odvratno in naprednim kristjanom odveč? Le zakaj jim je treba opozarjati, da so gotove splošno sprejete družbene navedbe greh! Z neprestanim presojanjem, kaj je prav in kaj narobe, gredo ljudem na živce. Svoje prepričanje razkazujejo v javnosti, namesto, da bi bili veseli, da jih večina tolerira. Jasno, da jim je treba priznati neko, v postmoderni sodobnosti že zastarelo načelnost, ob kateri pa je globalno širokemu in temu primerno plitvemu človeku že kar nerodno.

Koncert Ani Rode pri SKA ob 20.30 v Slovenski hiši.

SOBOTA, 9. decembra:

V Našem domu v San Justo ob 18. uri ponovitev igre Bedak Pavlek. Po igri prihod sv. Miklavža.

Slomškova šola: miklavževanje ob 20. uri.

11. Veselica mednarodnih plesov ob 20.30 uri na Pristavi.

SOBOTA, 16. decembra:

Tradicionalna božičnica Zveze slovenskih mater in žena.

SKUŠNJAVA „REALPOLITIKE“

Tudi Cerkevna birokracija ima s takimi, ne dovolj pragmatičnimi verniki lahko težave. Znano je, da je mogoče vplivati na oblikovanje državnih zakonov pa tudi na delitev finčnih sredstev le iz stališča večine. Manjšinska stranka pa naj bo še tako načelna, te moči nima. Tako se lahko zgodi, da medtem, ko skušajo biti nekateri člani katoliške manjšine dosledno zvesti naukom Cerkve, jim kak pripadnik „realpolitike“ priporoča, naj bi v javnem življenju delali raje po pravilih „tega sveta“. Na tak način si stojijo kratkoročne koristi vernikov prav lahko v nasprotju z njihovim dolgoročnim in resničnim poslanstvom.

Izkušnja kaže, da kadar bi napredni katoličani radi pridobili naklonjenost večine tako, da prepustijo načelom zvesto manjšino samo sebi, večine ne pridobijo, celotno občestvo pa ostane sredi brezbriznega sveta močno oslabiljeno. Nasprotno pa smo, ne dolgo tega, videli primer, da je dolgoletna vatikanska „realpolitika“ v odnosu s komunističnimi državami morda res olajšala nekaterim kristjanom življenje, a da je bila dosledna načelnost sedanjega papeža tista sila, ki je imperij zla, z božjo pomočjo, strla.

Treba je priznati, da tudi nekateri verni in drugoverni ljudje dosledne kristjane cenijo, a taki so v resni nevarnosti, da pridejo skupaj z njimi na črno listo kake prikrte manjšine, ki bo s svojimi razsvetljenimi spoznanji kmalu usmerila tudi proti njim neizprosni val javnega mnenja.

Velik del današnjih kristjanov, iz katerega se ne smemo izključiti, si srčno želi, da bi v družbi bili ali da bi kmalu postali večina. Nekateri pa bi se zadovoljili že s tem, da bi jih večina sprejela za svoje. Prvi skušajo družbo z vztrajnim delom izboljšati, drugi pa bi radi kolikor mogoče zabrisali kar jih od večine loči. Taki menijo, ker večina ne sprejema rada krščanstva v

Correo Argentino Suc. 7

FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211

Registro Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:

Asociación Civil Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

C1407GSR BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono: (54-11) 4636-0841

Telefax: (54-11) 4636-2421

e-mail: esloveniau@sinectis.com.ar

e-mail: debeljak@pinos.com

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 60; pri pošiljanju po pošti pa \$ 75; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 80 USA dol. za vse države.

Čeke:

v Argentini na ime „Eslovenia Libre“

v inozemstvu na ime „Antonio Mizerit“

Oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.

Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires

Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953

E-mail: vilko@ciudad.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

28. novembra 2000

1 dolar	250,50 SIT tolarjev
1 marka	107,50 SIT tolarjev
100 lir	10,86 SIT tolarjev

celoti, naj bi kazalo, prekriti ga do neke mere s plaščem sodobnega povprečja. To bo večini všeč, ker nima nihče rad sosedov, ki mu vzbujajo vest. Pristaši „realpolitike“, ki ji drugi rečejo „oportunizem“, radi trdijo, da bi se na tak način lahko v družbo hitro vselil vsestransko cenjeni globalni mir. To bi bil mir, ki ga ne bi motili ne križ, ne pekel, ne kak starokopiten papež in kjer bi bile častitljive Mojzesove table le del judovsko - krščanske folklorne. Jasno, da v tako družbo tudi ne spada kaka prenapeta politična skupina, ki se na krščanski etos ne bi le sklicevala, ampak bi skušala v skladu z njim tudi delovati.

Demokrati in kristjani, ki se odločajo za pota „realpolitike“, pozabljajo, da potrebuje demokracija poleg bodisi zadovoljne, bodisi uporne večine tudi kako manjšino. „Večina“ bi izginila celo kot pojem, v hipu, ko bi se manjšine naveličale svoje družbene vloge. Kjer bi se manjšine spojile z večino, bi bilo demokracije konec in družbo bi prekril val totalitarizma kakršnekoli barve. Ta nevarnost je toliko bolj realna, kolikor bolj se družbena večina veča s pritokom množičnih ljudi, ki jih ne usmerja osebno prepričanje marveč se gibljejo pod zunanji, umetni dražljaji. Odvadjali so se samostojnega mišljenja in pasivno sprejemajo kot svoja, poenostavljena mnenja in razvrednotene vrednote, ki jih srkajo iz televizijskega zaslona. Zato so kristjani, ki samostojno mislijo, ki se držijo verskih resnic in moralnih načel izredno družbo-tvoren, potreben del sedanosti in tudi prihodnosti, pa četudi kot manjšina.

Konec prihodnjic

RAZNE PROGRAME IN BROŠURE, ZNAČKE,
VSAKOLETNI KOLEDAR, PODOBICE, POLITIČNE PLAKATE...